

บทความวิจัย

--> กาญจนา ทองตะโก

เพศสัมพันธ์ ความรัก ร่างกาย : ตัวตนของผู้ชาย

ในวรรณกรรม

18+

บทนำ

การศึกษาวรรณกรรม 18+ ครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างเพศสัมพันธ์ ความรัก ร่างกาย ที่ส่งผลต่อภาพลักษณ์ของตัวละครชายที่ปรากฏในวรรณกรรม 18+ ขอบเขตของการศึกษาในครั้งนี้ใช้วรรณกรรม 18+ ทั้งหมด 5 เรื่อง ที่จัดพิมพ์โดยสำนักพิมพ์อินเลิฟ

จากการศึกษาพบว่า เพศสัมพันธ์ ความรัก ร่างกาย มีความสัมพันธ์กันอย่างมีลำดับขั้นตอน มีกระบวนการเกิดขึ้นก่อนหลัง กล่าวคือ เพศสัมพันธ์ จะเกิดขึ้นเป็นลำดับแรก ลักษณะเพศสัมพันธ์ที่เกิดขึ้นในวรรณกรรม 18+ ที่ศึกษาเป็นไปในลักษณะที่ค่อนข้างรุนแรง หนักหน่วง และตอบสนองความต้องการของตัวละครชายแต่ฝ่ายเดียว เมื่อเกิดเพศสัมพันธ์แล้วก็จะเกิดความรักตามมา ตัวละครไม่สามารถแสดงความรักในแบบผู้ชายในจินตนาการหรือการรับรู้แบบปกติทั่วไป ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับภูมิหลังของตัวละครที่ไม่เคยรักใคร่มาก่อน เขาตอบสนองการเรื่องความรัก ภูมิหลังของตัวละครชายจึงส่งผลต่อ

นวนิยายประเภท 18+ ถือได้ว่าเป็นนวนิยายหรือวรรณกรรมแนวใหม่ที่กำลังเกิดขึ้นและเปิดตลาดอย่างกว้างขวาง ได้รับการตีพิมพ์จำนวนมากมีวางขายตามร้านหนังสือตั้งแต่ขนาดเล็กไปสู่งานใหญ่ แม้แต่แผงหนังสือในตลาดหรือร้านค้าสะดวกซื้อ

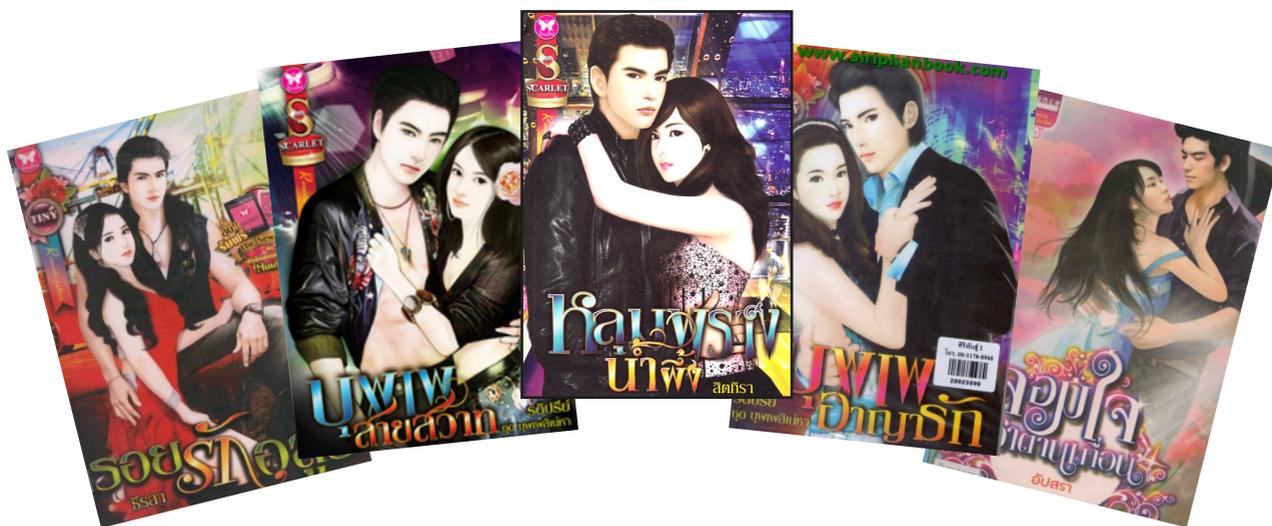
การแสดงความรักอย่างมีนัยสำคัญ การสร้างร่างกายในวรรณกรรม 18+ ที่ศึกษาจะสร้างให้ตัวละครชายเป็นชาวตะวันตกที่มีร่างกายสูงใหญ่กำยำ และใช้มาตรฐานหญิงไทยเป็นตัวละครหญิง ซึ่งส่งผลต่อลักษณะของเพศสัมพันธ์ที่เกิดขึ้น และยังเปิดโอกาส

ให้ฝ่ายชายสามารถแสดงบทบาทผู้ปกป้องคุ้มครอง ตามวาทกรรมของสังคมชายเป็นใหญ่หรือสังคม พิธาธิปไตยได้ด้วย ทำให้เห็นว่าเพศสัมพันธ์ ความรัก ร่างกาย คือสิ่งที่ทำให้เห็นตัวตนของตัวละครชาย ที่ปรากฏในวรรณกรรม 18+ ที่ศึกษาอย่างเด่นชัด และน่าสนใจยิ่ง

นวนิยายประเภท 18+ ถือได้ว่าเป็นนวนิยาย หรือวรรณกรรมแนวใหม่ที่กำลังเกิดขึ้นและเปิด ตลาดอย่างกว้างขวาง ได้รับการตีพิมพ์จำนวนมาก มีวางขายตามร้านหนังสือตั้งแต่ขนาดเล็กไปสู่อขนาดใหญ่ แม้แต่แผงหนังสือในตลาดหรือร้านค้าสะดวกซื้ออย่าง 7-11 ก็มีวางจำหน่าย และที่น่าสนใจว่า จำนวนการพิมพ์คือ ยอดขายที่สูงเกินคาด ซึ่งให้ เห็นว่าวรรณกรรมประเภทดังกล่าวสามารถตอบสนอง ความต้องการของคนในสังคมได้เป็นอย่างดี

ย่อมต้องโน้มน้าวใจผู้รับให้มีความรู้สึกร่วมด้วยจน เกิดความรื่นรมย์ (ดวงมณ จิตรจำนงค์, 2556: 47) วรรณกรรม 18+ ได้รับการตอบรับจากผู้อ่านจึง สามารถดำรงอยู่ได้ เมื่อวรรณกรรมดังกล่าวสามารถ ดำรงอยู่ได้จึงต้องพิจารณาว่าการนำเสนอวรรณกรรม ประเภทนี้มีสิ่งใดเป็นจุดเด่น

จากข้อสังเกตของผู้ศึกษาเห็นว่าสิ่งที่เป็นจุด เด่นและตอบสนองความต้องการของผู้อ่านได้นั้น คือ ตัวละครชาย ผู้ศึกษาจึงสนใจศึกษาวรรณกรรม 18+ โดยจะวิเคราะห์ภาพลักษณ์ของตัวละครชายที่ ปรากฏในวรรณกรรมเหล่านี้ อีกนัยหนึ่งผู้ศึกษาเห็น ว่าวรรณกรรมประเภทนี้ได้รับความนิยมจากผู้อ่าน เป็นอย่างมาก แต่ไม่มีผู้ใดสนใจศึกษาอย่างจริงจัง งานชิ้นนี้จึงเป็นจุดเริ่มต้นของการศึกษางานประเภท นี้ด้วย

วรรณกรรมประเภทใดก็ตามจะดำรงอยู่ได้ต้อง ตอบสนองต่อความต้องการทางสุนทรียภาพและ

ผู้ศึกษาใช้ข้อมูลวรรณกรรมในการศึกษาครั้งนี้ จำนวน 5 เรื่อง ของสำนักพิมพ์อินเลิฟ ได้แก่

“หลุมพรางน้ำผึ้ง” เขียนโดย **สิตทิรา** “บุพเพสหาย
สวาท” และ “บุพเพอาญารัก” เขียนโดย **รติปริย์ ชุต**
บุพเพลิเนหา “รอยรักอสุร” เขียนโดย **ธิรสา** และ
“จอมใจซาตานเถื่อน” เขียนโดย **อัปสร** โดยในการ
วิเคราะห์

จะวางจุดมุ่งหมายหลัก 2 ประการด้วยกัน คือ เพื่อ
ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่าง เพศสัมพันธ์ ความรัก
และร่างกายในการแสดงออกของตัวละครชายใน
วรรณกรรม 18+ และเพื่อศึกษาภาพลักษณ์ผู้ชายที่
ปรากฏในวรรณกรรม 18+

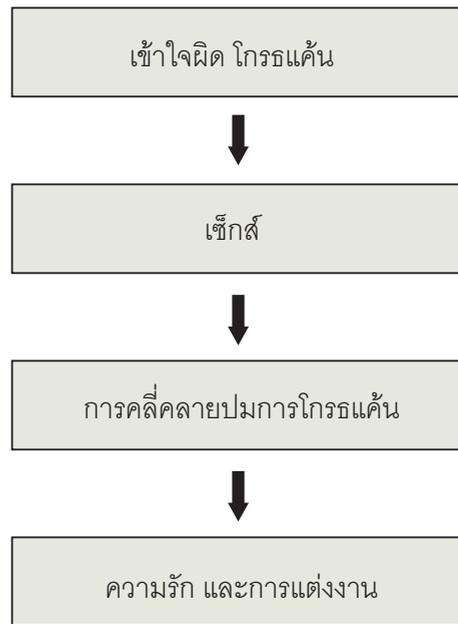
โครงสร้างหลักของวรรณกรรม 18+ ที่นำ มาศึกษา

วรรณกรรมแต่ละประเภทมีโครงสร้างต่างกัน
และในประเภทเดียวกันก็ไม่เหมือนกันเสียทีเดียว จะ
มีความแตกต่างกันไม่มากนักน้อย ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับ
นักเขียนว่าต้องการนำเสนอเรื่องแต่งของตนเป็นเรื่อง
แนวใด วิธีการเขียนของนักเขียนแต่ละคนก็จะต่าง
กันไปตามรสนิยม ความชอบ ประสบการณ์ ฯลฯ
หรือกล่าวอีกนัยหนึ่งคือ นักเขียนแต่ละคนมี
วรรณศิลป์เฉพาะตัวก็ว่าได้

เมื่อนักเขียนแต่ละคนมีวรรณศิลป์เฉพาะตัว ดัง
ที่ได้กล่าวไปแล้วข้างต้นนั้น ส่งผลให้งานที่ผลิตออก
มาแตกต่างกันออกไป แต่เมื่อศึกษาอย่างละเอียด
ก็พบว่างานเหล่านั้น ประเภทนั้นๆ จะมีโครงสร้าง
ร่วมอยู่ อาจจะแตกต่างกันบ้างแต่สามารถพิจารณา
ได้ว่ายังคงมีลักษณะร่วมอยู่เสมอ โครงสร้างดังกล่าว
“เปรียบเทียบผลลัพธ์จากการนำเอาชิ้นงานทั้งหมด
มาวางซ้อนทับกันแล้วมองหา ‘โครงสร้างร่วม’ ที่
ปรากฏโดดเด่นออกมา” (เสนาะ เจริญพร, 2548: 245)
วรรณกรรม 18+ ที่ศึกษาก็เช่นเดียวกันที่ย่อมต้องมี
โครงสร้างร่วม และเป็นที่น่าสนใจว่าวรรณกรรมเหล่า

นี้วางโครงสร้างร่วมอย่างเห็นได้ชัด

โครงสร้างร่วมของวรรณกรรม 18+ ที่ศึกษา
นั้นนำเสนอโครงสร้างเป็นแผนภาพได้ดังนี้

แผนภาพข้างต้นเป็นโครงสร้างร่วมของ
วรรณกรรม 18+ สามารถอธิบายได้ว่า เริ่มเรื่องจะมี
ปมความเข้าใจผิดทำให้โกรธแค้น เป็นบ่อเกิดของ
วรรณกรรมทุกเรื่องที่ศึกษา

เรื่อง หลุมพรางน้ำผึ้ง เขียนโดย **สิตทิรา** เล่าถึง
ทิโมที แวนเนอร์ หนุ่มชาวเยอรมันที่มีธุรกิจจำหน่าย
และติดตั้งอุปกรณ์รักษาความปลอดภัย เดินทาง
มาพักร้อนที่เมืองไทยหลังจากลาออกจากการเป็น
ตำรวจสายลับหน่วยข่าวของเยอรมนี สาเหตุที่เขาลา
ออกก็เพราะพบการคอร์รัปชั่นเกิดขึ้นภายในองค์กร
เขาได้เจอกับอภิวัดดา ที่สถานที่พักร้อนในภูเก็ต
โดยที่อภิวัดดาเข้าห้องผิด เธอจะเข้าไปหาข่าวของ

นักการเมืองคนดัง แต่เข้าห้องผิดซึ่งเป็นห้องของทิโมที เธอจึงโดนจับตัวไว้ เพราะพฤติกรรมดังกล่าวน่าสงสัย เมื่อชายหนุ่มเข้าใจผิดอย่างนั้นก็เกิดเรื่องขึ้น

เรื่อง *บุพเพสหายสาวท* เขียนโดย **รติปริย** ชูดบุพเพสเนหา ก็เช่นเดียวกัน วิเตอร์ แพทเทรียต เป็นหนุ่มอเมริกัน เจ้าของบริษัท เท็กซัสออยล์ ไทยแลนด์ จำเป็นต้องมาตรวจสอบบริษัทที่ประเทศไทย เนื่องจากมีการแจ้งว่าผลประโยชน์ไทยถูกขโมยไปจำนวนมาก เขาจึงต้องเดินทางมาหาคนทำผิดด้วยตัวเขาเอง เมื่อมาถึงก็จับตัวมพธูไปด้วยความโกรธเพราะเข้าใจว่าเธอเป็นคนขโมยเงิน ส่วนเรื่อง*บุพเพอาญารัก* เขียนโดย **รติปริย** ชูดบุพเพสเนหา ก็เช่นกัน แอบบอต แอตคินสัน เป็นหนุ่มนักลงทุนชาวอเมริกาที่จะมาลงทุนทำเหมืองแร่ในประเทศไทย แต่โครงการไม่สามารถเดินหน้าได้เพราะชาวบ้านไม่เห็นด้วยกับการทำเหมืองแร่ที่จะทำให้พวกเขาขาดที่ทำกิน ดารากรเป็นหนึ่งในชาวบ้านที่ไม่ต้องการเหมือง จึงขัดขวางทุกวิถีทางเจ้าของโครงการจึงเดือดร้อนต้องมาเมืองไทย โดยเข้าใจว่าดารากรเป็นตัวปัญหาเพราะเหมืองแร่ที่เขาจะทำนั้นเป็นการเพิ่มรายได้ จากความเข้าใจไม่ตรงกันนี้ทำให้ทั้งสองโกรธแค้นกัน

เรื่องที่ 4 *จอมใจซาตานเถื่อน* เขียนโดย **อัปสร** ก็มีกรวางโครงสร้างแบบเดียวกัน คือนายหัวตะวันเข้าใจผิดว่าป่าน้ำผึ้งเป็นแฟนใหม่ของคนที่ทำให้น้องสาวตนเองตาย จึงหมายจะแก้แค้นเลยจับเธอไปหวังจะให้คนที่เป็นฆาตกรเจ็บปวดใจ

เรื่องสุดท้าย *รอยรักอสูร* เขียนโดย **ธีรสา** ปมปัญหาเรื่องนี้ก็เกิดจากการเข้าใจผิดเช่นกัน ยูริสกายแคชเชอร์วิ่งมาชนภาพวาดของโยฟ้าเสียหาย แต่เขาไม่ได้ตั้งใจเพราะวิ่งตามโจรที่ขโมยกระเป๋าเงินของตน ทำให้ทั้งคู่เกิดความเกลียดชังกัน

ทั้ง 5 เรื่องที่กล่าวมานี้ จะเห็นได้ว่าจุดเริ่มเรื่องมีลักษณะร่วมกัน เมื่อเกิดจุดเริ่มเรื่องเช่นนี้ก็นำไปสู่การระบายออกของตัวละครชายที่ใช้เพศสัมพันธ์เป็นทางออก เพื่อแก้ไขปมแค้นในใจยกเว้นเรื่อง *รอยรักอสูร* ที่ตัวละครชายไม่ได้กระทำด้วยความแค้น แต่เป็นเพราะไม่มีสติจากการกินสาโท แต่ก็นับว่าไม่มีสติเช่นกัน เพศสัมพันธ์ที่เกิดจากความแค้น ถูกนำเสนอให้เป็นเพศสัมพันธ์ที่ไร้ซึ่งความรัก กระทำอย่างหนักหน่วงโดยไม่คำนึงถึงอีกฝ่าย เพราะทำไปด้วยความแค้น เพศสัมพันธ์ที่เกิดขึ้นจึงค่อนข้างรุนแรง หนักหน่วง ส่งผลให้ผู้ถูกกระทำเจ็บทั้งกายและใจไปพร้อมๆ กัน

เมื่อเกิดเพศสัมพันธ์แล้วก็จะตามด้วยการคลายปมความโกรธแค้น ขึ้นอยู่กับนักเขียนแต่ละคนว่ามีวิธีการนำเสนออย่างไร จากเรื่องที่ถูกศึกษาเลือกมาวิเคราะห์นั้นจะพบว่านักเขียนมีการสร้างเนื้อหาคารคลายปมจะทำให้ตัวละครชายและตัวละครหญิงรู้ความจริงว่าความเข้าใจที่ตนมีต่ออีกฝ่ายนั้นเป็นเพียงเรื่องเข้าใจผิด หลังจากนั้นทั้งคู่จะรักกันด้วยเหตุผลหลายประการ จนในที่สุดก็จะแต่งงานกัน

โครงสร้างร่วมของวรรณกรรม 18+ ที่ผู้ศึกษาได้ศึกษานั้นทุกเรื่องมีลักษณะร่วมดังกล่าว ผู้ศึกษาพบว่า กรวางโครงสร้างทุกเรื่องจะวางโครงสร้างให้การมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกได้รับความรักเสมอ เป็นที่น่าสนใจว่ากรวางโครงเรื่องเช่นนี้มีเหตุจากสิ่งใด ผู้ศึกษาวิเคราะห์ว่าเหตุผลที่นักเขียนเหล่านี้วางโครงสร้างให้เพศสัมพันธ์มากก่อนก็เนื่องด้วยเหตุผลการวางปมก่อนการมีเพศสัมพันธ์นั้นี่มีฐานของความโกรธ ความแค้นเป็นที่ตั้ง เพศสัมพันธ์จึงเป็นพฤติกรรมการระบาย หรือกล่าวอีกนัยหนึ่ง คือเพศสัมพันธ์กลายเป็นเครื่องมือรองรับอารมณ์มนุษย์ ไม่ว่าจะ เป็น รัก โลก โกรธ หลง อีกประการหนึ่ง การ

สร้างงานของนักเขียนทุกคนต้องมีความเกี่ยวข้องกับสังคม ทว่าสังคมดังกล่าวได้ถูกมองผ่านสายตาของนักเขียนอีกชั้นหนึ่ง หากพิจารณาตามนี้ นักเขียนเหล่านี้มองเห็นอะไรในสังคมปัจจุบัน

เพศสัมพันธ์: ความรุนแรงและการปิดซ่อนจิตใต้สำนึกของตัวละครชาย

คนทั่วไปมักจะไม่มองเรื่องเพศสัมพันธ์เป็นเรื่องลามกสกปรก น่าละอายไม่ควรยกขึ้นมาพูดอย่างเปิดเผย แต่เพศสัมพันธ์ที่เกิดขึ้นในวรรณกรรม 18+ ได้ถูกสร้างให้เป็นจุดเด่นและเป็นส่วนประกอบที่สร้างภาพลักษณ์ของตัวละครชาย หัวข้อนี้ผู้ศึกษาจะวิเคราะห์ 3 ประเด็นคือ 1) กระบวนการก่อนการเกิดเพศสัมพันธ์ 2) พฤติกรรมการระบายความโกรธแค้นด้วยเพศสัมพันธ์ของตัวละครชาย 3) ลักษณะเพศสัมพันธ์ ดังต่อไปนี้

กระบวนการก่อนการเกิดเพศสัมพันธ์

ก่อนเกิดเพศสัมพันธ์ในวรรณกรรม 18+ เริ่มต้นที่ฝ่ายชายก่อนเสมอ ดังได้กล่าวแล้ว เมื่อมีปมเช่นนี้เพศสัมพันธ์จึงถูกจัดวางให้อยู่หลังปม การเกิดเพศสัมพันธ์ในวรรณกรรมดังกล่าวเกิดขึ้นอย่างรวดเร็วและค่อนข้างหนักหน่วงรุนแรง พฤติกรรมการแสดงออกดังกล่าวได้กลายเป็นแบบแผนของวรรณกรรมประเภทนี้ เป็นที่น่าสนใจว่าเพศสัมพันธ์ครั้งแรกของคู่พระนางในวรรณกรรม 18+ ไร้ซึ่งความรักเข้ามาพัวพัน อันเป็นการกำหนดเงื่อนไขร่วมของวรรณกรรมประเภทนี้ไปโดยปริยาย กระบวนการดังกล่าวสามารถนำมาพิจารณาสังคมปัจจุบันได้ว่า เพศสัมพันธ์เกิดขึ้นได้โดยไม่จำเป็นต้องมีความรัก ข้อพิจารณานี้พอจะมีเหตุมีผลหรือไม่ ?

ข้อพิจารณาข้างต้นพอที่จะมีเหตุมีผลอยู่ หาก

พิจารณาจากสังคม เพราะสังคมไทยปัจจุบันมีความเปลี่ยนแปลงทางค่านิยมและวัฒนธรรมอย่างรวดเร็ว การมีเพศสัมพันธ์ของคนไทยบางส่วนก็ได้รับอิทธิพลจากความเปลี่ยนแปลงค่านิยมนี้ เพศสัมพันธ์ที่ไร้ความรักในสังคมไทยก็ปรากฏขึ้น ในหมู่คนหลายกลุ่มที่ต้องการเพียงคืนนอนข้ามคืน ตื่นเช้าก็แยกทางกันไป (One-Night Stand) พฤติกรรมการเกิดเพศสัมพันธ์ดังกล่าวชี้ให้เห็นว่าเพศสัมพันธ์เป็นเรื่องไม่คงเส้นคงวา หมายความว่ายอมแปรไปตามความเปลี่ยนแปลงของสังคมเสมอ

การวางกระบวนการก่อนการเกิดเพศสัมพันธ์ในวรรณกรรมที่ศึกษาทุกเรื่องจะมีลักษณะร่วมกัน จึงเป็นการวางเงื่อนไขที่มีนัยสำคัญเพราะเป็นการส่งต่อเรื่องให้เกิดเพศสัมพันธ์ขึ้นอย่างรวดเร็วกว่านวนิยายทั่วไป ทั้งนี้อาจเป็นเพราะขนาดสั้นยาวของเรื่องที่มีความยาวเพียง 190-200 หน้า จำนวนหน้าเช่นนี้อาจจะส่งผลต่อผู้อ่านอีกชั้นหนึ่งเพราะผู้อ่านบางคนไม่ชอบอ่านหนังสือขนาดยาว หนังสือประเภทนี้จึงสามารถเข้าถึงความต้องการของผู้อ่านได้ดียิ่งขึ้น

พฤติกรรมการระบายความโกรธแค้น ด้วยเพศสัมพันธ์ของตัวละครชาย

การระบายความแค้นของมนุษย์มีหลายวิธีด้วยกันตั้งแต่สถานเบาไปจนถึงจุดคร่า จากนวนิยายที่นำมาศึกษาทำให้เห็นว่า เมื่อคนเรามีความโกรธแค้นเป็นพื้นฐานสามารถที่จะกระทำการสิ่งใดก็ได้ให้สาสมกับความแค้นที่คั่งค้างอยู่ การสร้างวิธีการแก้แค้นในวรรณกรรม 18+ ที่ศึกษาจะสร้างตัวละครชายให้ระบายความแค้นด้วยเพศสัมพันธ์ ทั้งนี้ในสังคมที่ให้ค่ากับพรหมจรรย์และการรักษานวลสงวนตัวของผู้หญิง การระบายด้วยเพศสัมพันธ์จึงกลายเป็นการ

ทำลายที่น่าเจ็บแค้นที่สุดสำหรับผู้หญิง นักเขียนจึงเลือกที่จะใช้วิธีนี้เป็นการแก้แค้น วิธีการดังกล่าวเป็นข้อบ่งชี้ได้ว่า การล่วงละเมิดทางเพศเป็นการกระทำที่ก่อให้เกิดความเจ็บกายซ้ำใจเป็นอย่างยิ่งของเพศหญิงหรือที่เรียกว่าการ “ข่มเหงทางเพศ”

การระบายออกด้วยวิธีนี้ของตัวละครชายในวรรณกรรมที่ศึกษาถูกสร้างให้ดูเป็นเหตุเป็นผล เพราะผู้ถูกกระทำเป็นผู้หญิงอ่อนแอและเป็นเงื่อนไขให้เกิดความเข้าใจผิด การที่จะสร้างให้ตัวละครชายแก้แค้นด้วยวิธีอื่น เช่น ทำร้ายร่างกาย ฯลฯ ก็ดูจะสิ้นคลอนวิธีคิดแบบชายเป็นใหญ่ เพราะในสังคมปิตาธิปไตยไม่อนุญาตให้ผู้ชายทำร้ายผู้หญิงอย่างไร้เหตุผล ยิ่งเป็นงานเขียนที่วิจารณ์ชีวิตด้วยทัศนะของนักเขียนด้วยแล้ว ย่อมต้องมีการกลั่นกรองเป็นพิเศษ เพศสัมพันธ์จึงเป็นวิธีการชำระแค้นของตัวละครชายต่อตัวละครหญิงได้เจ็บแค้นใจที่สุดแต่ก็ชอบธรรมที่สุดเมื่อสุดท้ายกลับกลายเป็นผลดีต่อผู้หญิงแทน ตัวอย่างเช่นเรื่อง *บุพเพสหายสวาท* ตัวละครชื่อ วิกเตอร์ แพตเทรียต เข้าใจผิดว่าฉมพฐเป็นผู้ร่วมโกงเงินของบริษัททำให้เขาต้องจับตัวเธอไปและข่มขืนเธอเพื่อเป็นการลงโทษที่กระทำคามผิดต่อบริษัทดังจะยกข้อความที่ชี้ให้เห็นว่าเป็นการล่วงละเมิดทางเพศดังข้อความต่อไปนี้

“คุณทำร้ายฉันทำไม”

“ผมคิดว่า คุณใช้เต้าได้ เพื่อให้ได้ทำงานที่เท็กซัสฮอลล์และเพื่อให้จิมให้เงินคุณ”

“ฉันไม่ได้ทำอะไรอย่างที่คุณกล่าวหาทั้งสองเรื่อง มีแต่คุณที่กำลังข่มเหงฉัน”

“เรื่องข่มเหงนี้เราแก้ไขได้ แต่เรื่องเงิน คุณต้องการเงินของผมไปทำไมสาวน้อย” (หน้า 48)

ข้อความดังกล่าวเป็นการยืนยันรากฐานของการเกิดเพศสัมพันธ์ที่ตัวละครชายมี หากพิจารณาอย่างตรงไปตรงมาเช่นนี้ เห็นจะไม่ได้ เพราะเหตุผลที่วิเคราะห์ไปตั้งข้างต้นเป็นเพียงเบื้องต้นเท่านั้น หากพิจารณาในเชิงลึกตามหลักจิตวิทยาของซิกมุนด์ ฟรอยด์ การแสดงพฤติกรรมของตัวละครชายเป็นการบิดเบือนจิตสำนึกของตนเอง การแสดงพฤติกรรมดังกล่าวนั้นตัวละครชายมีสัญชาตญาณความเป็นชายหรือสัญชาตญาณ “ความอยาก” อยู่เป็นพื้นฐานในมนุษย์ทุกผู้ทุกนาม การที่คิดจะระบายความแค้นด้วยเพศสัมพันธ์ต้องมีปัจจัยอื่น ๆ มาเกี่ยวข้อง เป็นต้นว่า เรือร่นร่างของตัวละครหญิงที่ดึงดูดใจ กระตุ้นให้เกิดความปรารถนาทางเพศของอีกฝ่าย ยกตัวอย่างจากเรื่องที่ศึกษา 2 เรื่อง เช่นในเรื่อง *บุพเพสหายสวาท* ที่ตัวละครชายยอมรับระหว่างการข่มเหงตัวละครหญิงว่า “เพราะว่าผมติดใจคุณ” (หน้า 53) และนักเขียนได้มีการขยายความต่อว่าตัวละคร “ติดใจร่างกลมกลิ้งของคนผิวขาวม่อ ความสวยสดสร้างความคึกคักให้กับคนเดินทางข้ามทวีปอย่างมากมาย การพักผ่อนไม่เพียงพอไม่มีผลใดๆ กับความปรารถนาทางกายเลยสักนิด เขากำลังคลั่งเพราะผิวขาวเนียนละมุนต่อทุกสัมผัส” (หน้า 53)

เรื่องจ่อมใจซาตานเถื่อนก็เช่นกัน ตัวละครชายมีจิตใต้สำนึกหลงใหลรูปร่างของตัวละครหญิง หลังเหตุการณ์ที่ตัวละครชายจับตัวฝ่ายหญิงไปและให้แม่บ้านถอดเสื้อผ้ากองไว้บนพื้นทั่วห้องเพื่อสร้างสถานการณ์ให้เธอเข้าใจผิดว่าถูกคร่ำความบริสุทธิ์ ดังคำอธิบายของนักเขียนว่า “แม้เขาจะรู้สึกสงสารเธออยู่บ้าง และที่สำคัญเวลาเขาอยู่ใกล้ๆ เธอเหมือนเช่นยามเรนอนหลับ เมื่อคืนนี้เขานั่งเฝ้าเธอทั้งคืน ตะวันรู้สึกร้อนวันไหวอยากจะทำอะไร”

ครองเธอจริงๆ ไม่ใช่แค่ทำให้เธอเข้าใจผิด” (หน้า 41) ข้อความทั้งสองเรื่องนี้ชี้ให้เห็นถึงสัญชาตญาณอยากของเพศชายหรือธรรมชาติของมนุษย์ที่มีความปรารถนาเรื่องเพศสัมพันธ์ที่ถูกซ่อนอยู่ใต้จิตสำนึก (ประพันธ์ จาตุรพันธ์, 2515: 206) ร่างกายของตัวละครหญิงเป็นสิ่งเร้าที่กระตุ้นให้อารมณ์หรือความอยากตามธรรมชาติของตัวละครชายแสดงออกมา การกระทำของตัวละครชายที่ต้องแก้แค้นด้วยการมีเพศสัมพันธ์นั้นเป็นการบิดพลิ้วความต้องการในส่วนลึกของตนเองด้วย เพราะตัวละครชายในวรรณกรรมที่ศึกษาทุกเรื่องไม่ได้ตั้งเป้าว่าการแก้แค้นจะต้องข่มขืนตัวละครหญิงมาก่อน การข่มขืนที่เกิดขึ้นล้วนแล้วแต่เกิดหลังการพบเจอเห็นรูปร่างหน้าตากันก่อนทั้งสิ้น แสดงให้เห็นว่าตัวละครชายปรารถนาการสัมผัสเพราะมีสิ่งเร้า คือ “รูปลักษณ์” ของตัวละครหญิง

พฤติกรรมการแก้แค้นของตัวละครชายที่ใช้การปล้นเซ็กซ์เป็นเครื่องมือในการแสดงออกของวรรณกรรม 18+ ทั้ง 5 เรื่อง ที่ศึกษาเป็นไปในทำนองเดียวกันคือเพศสัมพันธ์เป็นจุดเริ่มต้นสำคัญของเรื่องที่ถูกจัดวางไว้ส่วนหน้าของวรรณกรรม

ลักษณะ “เพศสัมพันธ์”

ลักษณะของเพศสัมพันธ์ที่ปรากฏในวรรณกรรม 18+ ที่ศึกษาพบว่าขึ้นอยู่กับอารมณ์ทางเพศของตัวละครชาย และการขัดขืนหรือการให้ความร่วมมือของตัวละครฝ่ายหญิง ในหัวข้อนี้ผู้ศึกษาจะบรรยายเป็นภาพรวมโดยการยกตัวอย่างประกอบ

ภาพรวมของลักษณะเพศสัมพันธ์เป็นไปในทิศทางเดียวกัน คือตัวละครชายจะมีความต้องการทางเพศฝ่ายเดียวจากการถูกตาต้องใจในเรือนร่างหน้าตาของฝ่ายหญิงที่ปลุกเร้าอารมณ์ ดังจะยก

ตัวอย่างข้อความที่ปรากฏในแต่ละเรื่องต่อไปนี้

“ร่างกลมกลึงของคนผิวขาวผ่องความสาวอันสวยสดสร้างความคิดคึกคักให้คนเดินทางข้ามทวีปอย่างมากมาย การพักผ่อนไม่เพียงพอไม่ส่งผลใดๆ กับความปรารถนาทางกายเลยสักนิด เขากำลังคลั่งเพราะผิวขาวเนียนละมุนต่อทุกสัมผัส กลิ่นกายหอมอ่อนๆ ชวนให้ค้นหาว่าเป็นกลิ่นเนื้อแท้ๆ หรือว่ากลิ่นน้ำหอมอันพิสุทธิ์” (บุพเพสหายสาวท: 53)

“เขากับก็จริงแต่มีมือก็ยังลากผ้าขนหนูไปทั่วลาดไหล่เล็ก นวลเนื้ออวบอิมที่เห็นอยู่ตรงหน้า เริ่มก่อกวนกิเลสชายให้ลุกขึ้นมาที่ละน้อย พอได้อาบน้ำกำจัดเหื่อไคลจนสดชื่น แอบบอดก็เริ่มคิดถึงคนนอนรออยู่บนเตียง ดาราภรมีเรือนร่างงดงาม สดส่วนพอเหมาะพอเจาะ ไม่มากไม่น้อยเกินไป แค่มือดีกับมือใหญ่และเรือนกายแกร่งฉกรรจ์ เพียงแค่ว่าคิดว่าเขาควรจะได้รับความสำเร็จอะไรจากดาราภรบ้าง ร่างกายใหญ่ก็เครียดซึ่งขึ้นมาจนไม่สบายตัว” (บุพเพอาญารัก: 71)

“มือใหญ่ตะปบลงบนก้อนเนื้ออวบหยุ่นเต็มแรง ความเต็มไม่เต็มมือของสะโพกขาหั่นเนื้อยังไม่ให้ความรู้สึกดีเท่ากับสิ่งที่มือเขากำลังสัมผัสอยู่ที่โถงที่บอกตัวเองว่า เขากำลังเป็นบ้าที่รู้สึกอยากทำอะไรแม้เซลยสาวสวยไปมากกว่าการสอบสวน” (หลุมพรางน้ำผึ้ง: 25)

“เขามองร่างบางและใบหน้าหวานละมุนในอ้อมแขนที่หลับไปเพราะยาสลบของเขา คืนนี้เขาคงมีความสุขกว่าคืนไหนๆ เขาได้แก้แค้นและที่สำคัญเซลยคนนี้ถูกใจเขาเหลือเกิน” (จอมใจซาตาน

เถื่อน: 35)

“ผิวของคุณสวยมาก สวย นี้นนุ่ม ขาวผ่อง
น่าจับต้อง น่ากลืนกิน” (รอยรักอสูร: 107)

ข้อความดังกล่าวเป็นการเผยให้เห็นว่าตัวละครชายมีความปรารถนาหรือกามารมณ์จากสิ่งเร้าคือเรือนร่างของตัวละครหญิง ความปรารถนาที่เกิดขึ้นเป็นความปรารถนาพื้นฐานของมนุษย์ที่ย่อมต้องมีความต้องการทางเพศตามจิตวิเคราะหฺ์ของฟรอยด์ เมื่อตัวละครชายมีแรงขับทางเพศ ในสถานการณ์ที่ได้เปรียบ เขาก็ยอมที่จะตอบสนองความต้องการของตนเองโดยไม่สนใจว่าฝ่ายหญิงจะสมยอมหรือไม่ หรือเฉลี่ยใจว่าสิ่งที่ตนทำนั้นจะถูกหรือผิด ซึ่งตรงกับ Id ที่ซิกมุนด์ ฟรอยด์ได้วิเคราะห์ไว้ ว่าเป็น “สันดานดิบของมนุษย์ที่มีความต้องการฝ่ายเดียวโดยไม่คำนึงถึงสิ่งใดทั้งสิ้น มีแต่การอยากมีความสุข” (อบรม สนิทบาล, มปป: 5) เมื่อตัวละครชายเกิดอารมณ์ทางเพศจนไม่สนใจสิ่งเหล่านี้ ลักษณะการเกิดเพศสัมพันธ์ก็จะสุขสมเพียงฝ่ายเดียวเพราะอีกฝ่ายไม่สมยอม “โอ้ย.. โอ ไม่นะ อย่านะคะ ฉันเจ็บ” (บุพเพสาวยสวาท: 49) ยิ่งตัวละครหญิงขัดขืนมากเท่าใด ไฟระคะของฝ่ายชายเพิ่มมากขึ้นเท่านั้น เพราะดูเหมือนฝ่ายหญิงจะไม่เข้าช่องในเกมรัก ฝ่ายชายจึงถือโอกาสเป็นผู้คุมเกมทั้งหมด เนื่องจากมีประสบการณ์เหนือกว่าหลายเท่า สถานการณ์เช่นนี้ดูเหมือนจะปลุกสำนึกความเป็นชายให้ลุกโชนยิ่งขึ้นไปอีก เพศสัมพันธ์ที่เกิดขึ้นจึงสร้างความเจ็บปวดให้แก่ฝ่ายหญิง ด้วยเหตุผลที่ไม่สมยอมหนึ่งประการและเป็นสาวบริสุทธิ์อีกประการหนึ่ง เพศสัมพันธ์ของตัวละครจึงเกิดขึ้นในลักษณะที่เรียกว่าการ “ขืนใจ” เรื่อง *บุพเพสาวยสวาท* มีคู่อองอีกหนึ่งคู่ที่สามารถนำมาเปรียบเทียบให้เห็นภาพระหว่างเพศ

สัมพันธ์ที่เกิดจากการสมยอมและการขืนใจได้อย่างชัดเจน คือคู่ของตัวละครรอง ประจิมผู้จัดการบริษัทกับพารินาเลขาณุกการสาว ที่มีการร่วมเพศกันอย่างเร่าร้อนตามความปรารถนาของทั้งคู่ จะยกตัวอย่างข้อความที่นักเขียนได้บรรยายดังนี้

“ปลายเล็บเคลือบสีส้มลากไปบนแผงอกแกร่ง
ร่างใหญ่หิวกระหายสร้างความตื่นตื้นให้คนมอง
อย่างบอกไม่ถูก พารินาไม่ได้ติดเนื้อต้องใจเพียง
หน้าตาและเงินทองของเจ้านายหนุ่ม ทว่าเธอยัง
ติดใจบ่วงสวาทจนยอมทำอะไรๆ ที่ตัวเองไม่เต็มใจ
อีกหลายอย่าง” (หน้า 40)

“ผู้จัดการหนุ่มกระโจนเข้าใส่คนนอนระหวาย
กายรอเขาอยู่ พารินาเกี่ยวกระหวัดเรียวกวไปรอบ
สะโพกแกร่ง หญิงสาวยกกร่างรับการเคลื่อนไหวของ
เขาอย่างไม่ยอมแพ้ ความเสียวชานเจือความเจ็บ
ปวดนิดๆ เพราะความรุนแรงของประจิมไม่ได้ทำให้
คนร้อนรุ่มหวาดกลัว” (หน้า 40)

เพศสัมพันธ์ข้างต้นเป็นเพศสัมพันธ์ที่ทั้งคู่มีความปรารถนาต่อกัน แม้ว่าจะหนักหน่วงเร่าร้อนเพียงใดก็สามารถสร้างความสุขสมให้ทั้งคู่ได้ ซึ่งแตกต่างจากเพศสัมพันธ์ของคู่พระนางโดยสิ้นเชิงที่ฝ่ายหญิงจะเจ็บปวดทรมานทั้งกายและใจ ตัวละครชายเองมีความต้องการทางเพศตามธรรมชาติเมื่อเห็นเรือนร่างของฝ่ายหญิง ในขณะที่เดียวกันฝ่ายหญิงเมื่อโดนเฒ่าโลมก็จะไม่สามารถต้านได้ แม้ว่าจะขัดขืนเช่นไรก็ต้องแพ้ก้ำดังกายและอารมณ์ตนเองตามธรรมชาติของมนุษย์เช่นเดียวกัน ปฏิกริยาของตัวละครหญิงที่โดนขืนใจนอกจากจะเจ็บปวดแล้วยังปรากฏความหวั่นไหว หวบบหววม จากการปลุกเร้า

ของฝ่ายชายร่วมอยู่ด้วย

“เธอเองไม่อยากจะให้ตัวเองรู้สึกเสียวซ่า
เพราะแรงปรารถนาทางเพศ” (บุพเพสหายสาวท: 52)

“ดารามวาเยือก ความเจ็บปวดอันแสนแปลก
เล่นงานเธอจนร้อนวาบ แผลบปลาบและหวานฉ่ำ”
(บุพเพอาญารัก: 7)

“ปานน้ำผึ้งเสียวซ่าไปทั่วตัวจิตใจของเธอ
กระเจิดกระเจิงไปไกล” (จอมใจซาตานเถื่อน: 134)

“เธอสะท้านเยือก ความอ่อนหวานแผ่ซ่าน
ไปทั่วทั้งกายสาว ไยฟ้าอำปากค้ำกับสิ่งที่กำลังเกิดขึ้น
กับตัวเอง เธอกำลังลุกเป็นไฟ” (รอยรักอสูร: 107)

“แสงสีขาวสว่างวาวขึ้นมาเต็มตา ความร้อน
รุ่มแผ่ขยายไปทั่วร่างกาย พอๆ กับความเสียวซ่า
ที่ทำให้เธอหายใจไม่ทั่วท้องและเกร็งไปทั่วตัว” (หลุม
พรานน้ำผึ้ง: 44)

ลักษณะ “เพศสัมพันธ์” ที่เกิดขึ้นต้นเรื่องจึง
เป็นไปในลักษณะที่สนองตันทหามารมณ์ของตัว
ละครชายพร้อมกับที่ฝ่ายหญิงก็จะเจ็บปวดร่างกาย
และปวดใจที่ตนก็ไม่สามารถต้านการปลุกเร้าของ
อีกฝ่ายได้เพราะเพศหญิงย่อมมีแรงปรารถนาทาง
เพศเช่นกัน

ความรักและการแสดงออกหลังมีเพศสัมพันธ์

ความรักที่เกิดขึ้นของตัวละครเอกในวรรณกรรม
18+ จากที่ศึกษาพบว่าจะเกิดขึ้นหลังจากตัวละครมี
เพศสัมพันธ์ก่อนเสมอ หัวข้อนี้ผู้ศึกษาจะวิเคราะห์ 3

ประเด็น คือ 1. การแสดงความรักของตัวละครชาย
2. ความรักกับการครอบครอง 3. ภูมิหลังของตัว
ละครชาย ทั้ง 3 ประเด็นนี้ทำให้เห็นภาพลักษณ์ของ
ตัวละครชายปรากฏเด่นชัดขึ้น

การแสดงความรักของตัวละครชาย

การแสดงความรักของตัวละครชายในวรรณกรรม
18+ ที่ศึกษาโดยส่วนใหญ่พบว่า ตัวละครชายจะ
แสดงออกด้วยการกระทำก่อนแล้วค่อยบอกรักตาม
มา การแสดงออกด้วยการกระทำของตัวละครชาย
เป็นการแสดงออกที่ดิบเถื่อน กล่าวคือ มักจะไม่
นุ่มนวล ทะนุถนอมฝ่ายหญิงเหมือนผู้ชายในจินตนา
การและการรับรู้โดยทั่วไป สาเหตุที่ตัวละครชาย
แสดงความรักเช่นนี้ ก็เนื่องมาจากตัวเขาเองไม่เคย
รู้จักกับความรักมาก่อนและไม่รู้ว่าสิ่งที่เขากระทำ
นั้นเกิดขึ้นจากความรัก อย่างเช่นในเรื่อง จอมใจ
ซาตานเถื่อน หลังจากที่ตัวละครชายจับตัวละคร
หญิงไปเพื่อแก้แค้นและฝ่ายหญิงกลับออกมาได้
เพราะมีคนไปช่วย ตัวละครชายก็ตื่นตระหนกที่จะมาพบ
ฝ่ายหญิงและบอกตัวเองว่าจะมาทวงเธอคืน

“พี่จะไปทวงปานน้ำผึ้งคืน”

“แล้วถ้าเธอไม่ยอมมาล่ะคะ”

“ไม่ยอมพี่ก็จะจูด” (หน้า 79)

หลังจากที่เขาคิดเช่นนี้เขาจึงออกเดินทางมา
หาปานน้ำผึ้งที่โฮมสเตย์ในไร่ของสเตฟานที่เขา
เข้าใจผิดว่าเป็นศัตรู และก่อนหน้านั้นเขาได้เดิน
ทางไปพบกับพ่อแม่ของปานน้ำผึ้งและเล่าทุกอย่าง
ให้ฟังเขาพร้อมจะรับผิดชอบและกล่าวอ้างสิทธิ์ว่า
เขาเป็นสามีของเธอแล้วจึงอยากรับผิดชอบ โดย
ไม่บอกความรู้สึกของตนเองให้ฝ่ายหญิงล่วงรู้ การ

แสดงความรับผิดชอบของเขา จึงถือว่าเป็นเครื่อง
มือแสดงออกทางความรักอย่างหนึ่ง เพราะฝ่ายหญิง
ไม่ได้เรียกร้องให้รับผิดชอบใดๆ ทั้งสิ้น หากฝ่ายชาย
ไม่มีความรักเรื่องก็จะจบลงทันที

การแสดงความรักในเรื่องนี้มีอีกหลายตอนที่ชี้
ให้เห็นว่าตัวละครชายแสดงออกไม่เป็นหรือบิดเบือน
ความรู้สึกของตนเองไม่ให้ฝ่ายหญิงรู้ เช่น ตัวละคร
ชายแอบเข้าบ้านฝ่ายหญิงหลังจากที่ฝ่ายหญิงไม่
ยอมพบหน้าเขา

“อู๊ย! ใคร ปล่อยฉันนะ”

“ผมยังไม่หายคิดถึงคุณเลย” เขาซุกที่ซอกคอ
ชาวหอมกรุ่น

“คุณตะวัน”

“ใช่ ผมเอง” เขาหมุนตัวเธอให้หันมาเผชิญ
หน้ากับเขา

“ไหนคุณบอกว่าจะเลิกยุ่งกับฉันแล้วไง”

“ใช่ผมจะเลิกยุ่งกับคุณ แต่ถ้าคุณยังคิดที่จะ
แต่งงานกับไอ้หมอนั้นผมจะบังคับคุณ”

“คุณมีวิธีจะบังคับฉันหรือ”

“ก็ลองดูสิ คนอย่างผมไม่ยอมเสียเมียให้ใคร”

“หยุดเดี๋ยวนี้ละ แล้วอย่ามาเรียกฉันว่าเมียอีก
คุณมันไอ้คนป่าเถื่อน” (หน้า 109)

ข้อความข้างต้นเป็นพฤติกรรมที่ชี้ให้เห็นว่าตัว
ละครชายแสดงออกต่อความรักไม่ตรงกับสิ่งที่
ต้องการหรือเป็นการบิดเบือนความต้องการที่แท้
จริงของตนเองโดยใช้พฤติกรรมตรงกันข้ามบังหน้า
เพื่อไม่ให้อีกฝ่ายรู้ว่าตนรู้สึกอย่างไร การกระทำ
เช่นนี้ทำให้ฝ่ายหญิงเองมองเพียงการกระทำที่เห็น
ได้เท่านั้น จะไม่พิจารณาสาเหตุของพฤติกรรมของ
อีกฝ่าย อีก 4 เรื่องที่ศึกษาก็เป็นไปในทำนองเดียว

กัน การแสดงออกทางความรักของตัวละครชาย
จะบิดเบือนความรู้สึกที่แท้จริงของตนแล้วแสดง
พฤติกรรมที่ทำให้อีกฝ่ายรู้สึกแยกกับการกระทำ จาก
พฤติกรรมการแสดงออกดังกล่าวของตัวละคร เกี่ยว
โยงไปถึงภูมิของตัวละครที่เป็นคนไม่เคยรู้จักความ
รักมาก่อน รายละเอียดเรื่องนี้จะกล่าวถึงในหัวข้อ
ถัดไป

ความรักกับการครอบครอง

การนิยามของความรักของแต่ละคนย่อมแตก
ต่างกันเพราะความรักเป็นเรื่องของปัจเจกบุคคล
“ความรักในฐานะที่เป็นอุดมคติมิได้เป็นความรู้สึก
ที่มีสาระตติยะที่เป็นธรรมชาติอันคงอยู่อย่างข้ามเวลา
หากแต่มีความหมายที่ไม่คงเส้นคงวาและแปรผัน
ตามโครงสร้างของสังคม และวาทกรรมที่ถูกผลิต
สร้างขึ้นในแต่ละยุคสมัย” (ปิ่นแก้ว เหลืองอร่ามศรี,
2554: 17) การให้นิยามความรักของวรรณกรรม
18+ ที่ศึกษาก็อาจกล่าวได้ว่าเกิดขึ้นตามโครงสร้าง
ของสังคมเช่นกัน เพราะงานเขียนทุกประเภทย่อม
เกี่ยวข้องกับสังคมทั้งสิ้น ความรักที่ปรากฏใน
วรรณกรรมประเภทนี้เป็นความรักที่หวังจะครอบ
ครองบุคคลอันเป็นที่รักด้วย

ความรักของบุคคลสามารถแบ่งได้เป็นรักใน
วัตถุสิ่งของกับรักในตัวบุคคล (ไชย ณ พล, มปป: 33)
ความรักที่ปรากฏในวรรณกรรม 18+ จัดเป็นความ
รักเพศตรงข้าม และความรักประเภทนี้ “จะมี
อำนาจพรอันแรงที่สุด ที่จะส่งผลต่อการหล่อหลอม
ให้เกิดบุคลิกภาพของบุคคล” เมื่อบุคคลรักบาง
สิ่งบางอย่างจะมีความปรารถนาเกิดขึ้น ความ
ปรารถนามี 2 แบบ คือ ปรารถนาที่จะให้ และความ
ปรารถนาที่จะได้ หรือทั้งสองอย่างนี้รวมกัน ใน
วรรณกรรม 18+ ที่ศึกษาพบว่าความปรารถนาของ

ตัวละครชายเป็นแบบ 2 ทาง คือปรารถนาที่จะให้ และต้องการได้ “ความรักแบบนี้อยู่บนพื้นฐานของจิตใจระดับกลางทั่วๆ ไป ซึ่งจะยินดีในการสละให้ช่วยเหลือเกื้อกูล แต่ในขณะที่เดียวกันก็ต้องการตอบแทนด้วย” (ไชย ณฑล, มปป: 21) เมื่อเกิดความรักเช่นนี้ขึ้นก็จะเกิดการครอบครองไปโดยปริยาย

แต่ละวัน การกระทำทุกอย่างของเธอไม่อาจรอดพ้นสายตาของเขาไปได้ การที่ตัวละครแสดงออกเช่นนี้เป็นพฤติกรรมที่ชี้ให้เห็นว่าฉมพฐต้องอยู่ภายใต้การเฝ้ามองของเขาทุกฝีก้าว ภายใต้การเฝ้ามองนี้เองที่แสดงถึงความต้องการที่จะครอบครองเธอทุกความเคลื่อนไหว ในทำนองเดียวกันเหตุการณ์

วรรณกรรม 18+ ที่ศึกษาพบว่าร่างกายของตัวละครชายที่สูงใหญ่ส่งผลต่อเพศสัมพันธ์ที่ค่อนข้างรุนแรง อนุমানได้ว่าร่างกายที่แข็งแรงนี้เองที่ทำให้ตัวละครแสดงพฤติกรรมร่วมเพศไปในทิศทางดังกล่าว

เนื่องจากความต้องการที่จะตอบแทนนั้นนำไปสู่ขั้นชีวิตคู่ในที่สุด

ความรักในวรรณกรรม 18+ จึงมีเรื่องการครอบครองเข้ามาเกี่ยวเนื่อง เพราะทุกเรื่อง que ศึกษาตัวละครฝ่ายชายจะทำทุกวิถีทางเพื่อให้ฝ่ายหญิงรัก และยอมแต่งงานกับตนให้ได้ เช่นเรื่อง จอมใจซาตานเถื่อน นายหัวตะวันตกจะทำทุกอย่างเพื่อให้ได้ปานน้ำผึ้งมาครอบครอง เป็นต้นว่า ไปขู่ขอลฝ่ายหญิงกับพ่อแม่และเล่าความจริงให้ฟังว่าตนได้มีความสัมพันธ์กับฝ่ายหญิงแล้ว และฝ่ายหญิงจะไม่ทราบเรื่องการขู่ขอ การกระทำเช่นนี้ถือว่าการมัดมือชกโดยที่อีกฝ่ายไม่เต็มใจ แต่ถือว่าเป็นการแสดงออกทางความรักอย่างหนึ่งเพื่อที่จะครอบครองอีกฝ่ายหรือในเรื่อง บุพเพสยาสวาท หลังจากที่ถูกเตอร์แพตเพรียต ได้รู้ความจริงว่าตนเข้าใจผิดฉมพฐเรื่องการโก่งเงินบริษัท การที่เขาได้เป็นคนแรกของเธอทำให้เขาต้องการที่จะได้เธอมาครองแต่เพียงผู้เดียว เขาคอยจ้องนักสืบคอยจับตาวางฉมพฐได้ทำอะไรบ้างใน

คล้ายคลึงกันนี้ก็เกิดขึ้นในเรื่อง รอยรักอสูร เมื่อ ยูริสกายแคชเชอร์ มีความจำเป็นต้องเดินทางกลับประเทศของตนอย่างกระทันหัน เพราะมีเรื่องต้องกลับไปสะสาง เขาจึงจ้างคนคอยติดตามโยฟ้าตลอดระยะเวลาที่เขาอยู่ต่างประเทศ

การกระทำทุกอย่างก้าวของโยฟ้าจึงอยู่ในสายตาของยูริเสมือนได้อยู่ใกล้เธอจริงๆ

พฤติกรรมของตัวละครดังกล่าวเป็นพฤติกรรมของมนุษย์ทั่วไปที่ต้องการจะครอบครองคนที่ตนรัก ซึ่งเกิดขึ้นหลังการมีเพศสัมพันธ์ยอมส่งผลต่อการได้มาซึ่งอำนาจในการครอบครองของตัวละครชายด้วย (นิธิ เอียวศรีวงศ์, 2545: 13) ดังนั้น ความรักกับการครอบครองในวรรณกรรม 18+ ที่ศึกษาจึงมีจุดร่วมที่เป็นไปในทิศทางเดียวกัน กล่าวคือ เมื่อตัวละครชายมีความรักต่อฝ่ายหญิงก็ต้องการครอบครองเธอทั้งตัวและหัวใจความรักกับการครอบครองในวรรณกรรมประเภทนี้จึงถูกสร้างให้เป็นสิ่งคู่กัน

ภูมิหลังของตัวละครชาย

การแสดงความรักของตัวละครชายไวรณกรรม 18+ ที่ศึกษาส่วนใหญ่จะแสดงออกแบบดิบเถื่อนดังที่ได้วิเคราะห์ไปแล้วในหัวข้อการแสดงความรักของตัวละครชาย การที่ตัวละครไม่สามารถแสดงความรักตามปกติทั่วไปได้มีสาเหตุสืบเนื่องมาจากภูมิหลังของตัวละครที่เป็นบุคคลที่ขาดความอบอุ่นจากครอบครัว ครอบครัวมีปัญหา หรือเป็นบุคคลที่ไม่เคยมีความรักหรือประสบการณ์เกี่ยวกับเรื่องความรักมาก่อน ส่วนใหญ่ตัวละครชายจะมีประสบการณ์ในเรื่องความใคร่ที่ไร้ความรัก มีเพศสัมพันธ์กับผู้หญิงโดยที่ไม่ได้มีความผูกพันหรือผูกมัด การที่ตัวละครชายจะแสดงออกทางความรักกับคนที่ตนรู้สึกรักนั้นจึงเป็นเรื่องยากพอสมควร พฤติกรรมการแสดงออกของตัวละครจึงค่อนข้างก้าวร้าว ไร้ความอ่อนโยน อ่อนหวาน เพราะตัวละครไม่สามารถจัดการกับการแสดงออกของตนได้ว่าสิ่งที่จะแสดงออกนั้นเขาทำกันอย่างไร ภูมิหลังของตัวละครจึงเป็นเรื่องที่ไม่สามารถมองข้ามไปได้

ภูมิหลังของนายหัวตะวันจากเรื่อง *จอมใจซาตานเถื่อน* พ่อแม่ของเขาได้เสียชีวิตไปตั้งแต่เขาเริ่มเข้าสู่วัยรุ่น เขาจึงเป็นคนดูแลไร่ภูตะวันทั้งหมดด้วยตนเอง การที่ตัวละครอยู่ตัวคนเดียวโดยไร้พ่อแม่ พฤติกรรมที่แสดงออกจึงเป็นผลมาจากการขาดแบบอย่างและการขัดเกลา เขาทำแต่งงานมาทั้งชีวิตโดยไม่รู้จักรักความรัก และอีกเหตุการณ์สำคัญที่ทำให้เขาหมดความศรัทธาในความรักคือ น้องสาวเขาฆ่าตัวตายเพราะความรัก ตั้งแต่นั้นมาเขาได้แต่แค้นคนที่เป็นสาเหตุให้น้องสาวเขาตาย รอวันจะแก้แค้นเมื่อชีวิตของเขาไม่เหลือใครเขาก็จะไม่เคยรักผู้หญิงคนไหนอีก จะมีก็แต่คุณอนันในแต่ละคืนที่มีเงินเป็นค่าตอบแทนให้ เมื่อคนที่มิพฤติกรรมเช่นนี้หลงรักปาน

น้ำผึ้ง การแสดงให้ปานน้ำผึ้งเห็นว่าเขานั่นรักเธอจึงเป็นการกระทำที่ยากสำหรับตัวละคร การแสดงออกของตัวละครจึงออกมาในรูปแบบที่ผิดปกติ กล่าวคือแสดงออกแบบดิบเถื่อน ไร้ซึ่งความอ่อนโยนเป็นการยากที่จะทำให้ฝ่ายหญิงเชื่อได้ว่าการกระทำดังกล่าวนั้นเป็นผลของความรัก ความดิบเถื่อนของนายหัวตะวันแสดงออกมาทั้งทางวาจา และการกระทำ ทางวาจา เช่น หลังจากที่เขาไปสูขอปานน้ำผึ้งจากพ่อกับแม่ของเธอแล้ว ปานน้ำผึ้งจึงได้เดินทางไปหาสเตฟาน คนที่ขอเธอแต่งงานอีกคนเพื่อที่จะไปบอกว่าเธอจำเป็นต้องแต่งงานกับนายหัวตะวัน การเดินทางครั้งนี้อยู่ในสายตาของนายหัวตะวันตลอด เขาจึงตามไปด้วยและเมื่อเห็นปานน้ำผึ้งอยู่กับสเตฟานสองต่อสอง จึงเกิดความไม่พอใจและด่าทออย่างเจ็บแสบ “ผู้หญิงอะไร จะแต่งงานอยู่แล้ว ยังหน้าด้านแอบมาพลอดรักกับผู้ชายอื่นอีก” (หน้า 121) และเมื่อเขาโกรธเลือดขึ้นหน้า เขาจึงลากปานน้ำผึ้งขึ้นรถไป ระหว่างทางปานน้ำผึ้งก็ถามว่าจะพาเธอไปไหน นายตะวันบอกว่าจะพาไปทำงานในร่มไม่ต้องโดนแดด ด้วยความสงสัย ปานน้ำผึ้งจึงถามว่างานอะไรคำตอบที่ได้ คือ “คุณนี่ไร้เดียงสาหรือมารยา ถึงได้ไม่เข้าใจว่าผมจะเอาคุณมาทำอะไร” (หน้า 126)

นอกจากเรื่อง *จอมใจซาตานเถื่อน* แล้ว ผู้ศึกษาพบว่าทุกเรื่องตัวละครชายมีภูมิหลังที่ผลักดันให้ตัวละครแสดงออกแบบไม่ปกติเหมือนคนทั่วไป ลักษณะภูมิหลังที่ทุกเรื่องมีส่วนร่วมกันคือ การไม่รู้จักรักความรักจึงส่งผลให้ไม่รู้จักรีวิธีการแสดงออกตามมา ข้อสังเกตอีกประการหนึ่งคือตัวละครชายทุกเรื่องจะเป็นผู้ซ้ำของเรื่องเพศสัมพันธ์ แต่เป็นเพศสัมพันธ์แบบคู่นอนรายวันที่ไม่มีความผูกพันใดๆ ต่อกัน นอกจากการให้เงินหลังมีการร่วมเพศ

ในเรื่อง *รอยรักก่อสร้าง* ยูริ สกายแคชเชอร์ไม่เคยมีคนรักมาก่อน เขาเป็นหนุ่มที่หล่อเหลาและเป็นมหาเศรษฐี จึงเป็นที่ต้องตาต้องใจของผู้หญิงรอบข้าง หากเขาคุยกับใครถูกคอคนนั้นก็จะได้เป็นคู่นอนของเขา ยามค่ำคืน เขาเป็นคนที่มีความประพฤติดีอยู่แล้ว เป็นกวีจิตร เมื่อเขามีเพศสัมพันธ์กับโยฟ้าและต้องกลับไปประเทศของตนด่วนเพื่อสะสางงาน เขาจึงทิ้งเงินก้อนโตไว้ให้ การแสดงพฤติกรรมเช่นนี้จะทำให้ฝ่ายหญิงเข้าใจผิดว่า เพศสัมพันธ์ที่เกิดขึ้นเป็นการขายบริการเพื่อแลกเงิน “ปีกเงินที่วางบนโต๊ะติดหัวเตียง เตะตาโยฟ้าตั้งแต่เธอยังนอนกะพริบตาเพื่อเรียกสติอยู่ ธนบัตรทั้งไทยและเทศวางอยู่ใต้นาฬิกาปลุก บาดตาบาดความรู้สึกของคนจ้องมองจนต้องเดินไปทางอื่น” (หน้า 66) การกระทำเช่นนี้จะทำให้ตัวละครโยฟ้าเข้าใจว่า ยูริต้องการเพียงบำบัดความใคร่เท่านั้น

การศึกษาภูมิหลังของตัวละครชายทำให้รู้เหตุแห่งพฤติกรรมและสามารถนำมาอธิบายการแสดงออกดังกล่าวได้ เพราะมีความเป็นเหตุเป็นผลกับภาพลักษณ์ของการแสดงความรักของตัวละครชายที่ดิบเถื่อน ไม่สามารถแสดงความรักแบบคนปกติทั่วไปได้ วิเคราะห์ได้ว่า เกิดจากภูมิหลังของตัวละครดังที่ได้อภิปรายไปแล้วข้างต้น

ร่างกายของความเป็นชายเหนือร่างกายของความเป็นหญิง

การสร้างร่างกายในวรรณกรรม 18+ ที่ศึกษาเป็นส่วนหนึ่งที่ไม่สามารถมองข้ามได้ เนื่องจากการสร้างร่างกายในวรรณกรรมเหล่านี้มีความน่าสนใจ โดยการสร้างร่างกายของตัวละครชายจะใช้หนุ่มตะวันตกที่แข็งแรง สูงใหญ่ หล่อเหลา ในหัวข้อนี้ ผู้ศึกษาจะวิเคราะห์ประเด็นการสร้างตัวละครชาย

และหญิง (ร่างกายชายตะวันตกและหญิงสาวไทย) ดังต่อไปนี้

การสร้างร่างกายตัวละครชายและหญิง

การสร้างร่างกายของตัวละครในวรรณกรรม 18+ ที่ศึกษาพบว่าทั้ง 5 เรื่อง สร้างตัวละครเอกฝ่ายชายเป็นชาวตะวันตก ที่มีความกำยำ สูงใหญ่ ตามแบบของคนตะวันตกที่มีร่างกายเช่นนั้น ซึ่งตรงข้ามกับการสร้างตัวละครเอกฝ่ายหญิงที่มีรูปร่างแบบคนเอเชีย ในวรรณกรรมเหล่านี้ใช้หญิงไทยเป็นตัวแทนของตัวละครหญิง ที่มีรูปร่างแตกต่างกันออกไปในแต่ละเรื่อง แต่ลักษณะร่วมคือ ไม่สูงใหญ่เหมือนชาวตะวันตก เมื่อเปรียบเทียบร่างกายตัวละครชายและหญิงนั้นทำให้เห็นภาพลักษณ์ของตัวละครชายหญิงเด่นยิ่งขึ้น

ร่างกายชายตะวันตก

วรรณกรรม 18+ ที่ศึกษาสร้างตัวละครชายโดยกำหนดให้เป็นชายชาวตะวันตกทุกเรื่อง ร่างกายหนุ่มตะวันตกที่สร้างขึ้นก็จะมีมีความกำยำ แข็งแรงตามแบบตะวันตก การที่วรรณกรรมเหล่านี้เลือกที่จะสร้างร่างกายให้ตัวละครชายเป็นเช่นนี้ ชี้ให้เห็นว่า การสร้างร่างกายกำยำแบบชาวตะวันตกนั้น ส่งผลต่อจุดขายหลักของวรรณกรรม 18+ ผู้ชายที่ถูกสร้างขึ้นสามารถตอบสนองความต้องการของผู้่านได้เป็นอย่างดี นอกจากตอบสนองความต้องการของผู้่านแล้ว การสร้างตัวละครชายโดยให้ชาวตะวันตกเป็นตัวแทนนั้นยังสามารถบ่งบอกถึงรสนิยมทางเพศที่คนไทยมองภาพลักษณ์ของชายตะวันตกได้อีกด้วย

รูปลักษณะของตัวละครชายที่ถูกสร้างขึ้นในวรรณกรรมประเภทนี้ส่งผลต่อเพศสัมพันธ์ที่เกิดขึ้นภายในเรื่อง ร่างกายกำยำ แข็งแรง จึงเป็นส่วน

ประกอบหนึ่งที่ทำให้เห็นภาพลักษณ์ของตัวละครชายได้ชัดยิ่งขึ้น อีกนัยหนึ่งการสร้างตัวละครชายโดยใช้หนุ่มตะวันตกเหล่านี้ทำให้เกิดจินตภาพแก่ผู้อ่านได้เป็นอย่างดี เพราะเป็นสิ่งที่คนไทยรับรู้ได้ว่าชาวตะวันตกนั้นมีรูปร่างอย่างไรเป็นพื้นฐานอยู่แล้ว ในวรรณกรรมที่ศึกษาจึงไม่ได้บรรยายรูปร่างของตัวละครชายมากนักบอกเพียงคร่าวๆ เท่านั้น หากแต่นักเขียนได้บอกถึงชาติกำเนิดของแต่ละตัวละครไว้ชัดว่าเป็นหนุ่มตะวันตก เมื่อกล่าวถึงชาวตะวันตกผู้อ่านก็สามารถนึกเห็นได้ทันที

การบรรยายลักษณะรูปร่างตัวละครชายในวรรณกรรม 18+ ที่ศึกษาเป็นการบรรยายเพื่อบอกรูปร่างหลังการบอกเชื้อชาติของตัวละครชาย เช่นเรื่อง *จอมใจซาตานเถื่อน* หลังจากที่นายหัวตะวันตกเข้ามาและให้เงินก้อนใหญ่ไปกับสาวทอกราตรีที่เขาพามาอนงค์ด้วยในคืนที่ผ่านมา นักเขียนได้อธิบายลักษณะของตัวละครนายหัวตะวันตกว่า “นายหัวตะวันตกคนนี้ไม่ใช่ผู้ชายตัวดำ อ้วนเตี้ยเสียวที่ไหน หากใครไม่รู้คงคิดว่าเป็นพระเอกหนังแขกเสียมากกว่า ไบหน้าที่หล่อเหลาจนสาวๆ ต้องเหลียวหลัง หุ่นเพรียวสูง แต่เต็มไปด้วยกล้ามเนื้อแบบผู้ออกกำลังกายเป็นประจำ” (หน้า 18) ข้อความดังกล่าวเป็นการบรรยายรูปร่างหน้าตาของตัวละครนายหัวตะวันตกให้ผู้อ่านเห็นภาพชัดยิ่งขึ้นเพื่อเสริมความเป็นลูกครึ่งเชื้อสายอเมริกันของเขา การกล่าวถึงเชื้อสายและบรรยายรูปร่าง ทำให้ภาพจินตนาการของผู้อ่านชัดขึ้น เช่นเดียวกับเรื่อง *รอยรักอสูร* ที่นักเขียนบรรยายลักษณะรูปร่างของ ยูริสกายแคชเชอร์ ในงานเปิดตัวสินค้าการกีฬาของเขาว่า “ແມ່ງອອກວ່າງດັນເສື້ອຍືດສີດຳແໜ່ສັນທີ່ມີອາວຸດປັດບັງຄຳເນື້ອສວຍງາມຂອງບຸຣຸຊເປດໄດ້ ກາງເກງຍື່ນສີດຳດ້ວຍຮອບສະໂພກແກ່ງ ອວດຕັນຂາແຂ້ງແກ່ງ

และสัดส่วนอันน่าทึ่ง” (หน้า 9)

การบรรยายข้างต้น เป็นการเสริมจินตนาการของผู้อ่านและขยายภาพเชื้อสายอินเดียนแดงที่มีเลือดคนขาวผสมอยู่ด้วยเพียงเสี้ยวเดียว (หน้า 9) ของเขาให้เห็นชัดขึ้น การสร้างรูปร่างที่บอกทั้งเชื้อชาติ เผ่าพันธุ์และการบรรยายรูปร่างเพิ่มเติมช่วยให้ผู้อ่านสร้างจินตภาพง่ายขึ้น

การใช้รูปร่างชาวตะวันตกมาเป็นแบบตัวละครชายในวรรณกรรม 18+ ที่ศึกษา นอกจากจะสร้างจินตนาการให้แก่ผู้อ่านได้แล้วยังส่งผลไปถึงการมีเพศสัมพันธ์ของตัวละครชายที่กระทำต่อตัวละครเอกฝ่ายหญิงอีกด้วย รูปร่างสูงใหญ่กำยำนี้เองที่ทำให้เพศสัมพันธ์ที่แสดงออกมาค่อนข้างหนักหน่วงรุนแรง ทั้งนี้อาจเนื่องด้วยตัวละครฝ่ายหญิงเป็นสาวไทยที่รูปร่างเล็ก จึงทำให้เพศสัมพันธ์ที่เกิดขึ้นทรมาณร่างกายของฝ่ายหญิง เพราะด้วยรูปร่างที่เล็กกว่าคนตะวันตกมาก

วรรณกรรม 18+ ที่ศึกษาพบว่ารูปร่างของตัวละครชายที่สูงใหญ่ส่งผลต่อเพศสัมพันธ์ที่ค่อนข้างรุนแรง อนุมานได้ว่ารูปร่างที่แข็งแรงนี้เองที่ทำให้ตัวละครแสดงพฤติกรรมร่วมเพศไปในทิศทางดังกล่าว เช่นในเรื่อง *บุพเพอาถรรพ์* ตอนที่ แอ็บบอดแอตคินสัน จับตัวคารากรไปเพราะเข้าใจผิดว่าเขาโก่งเงินบริษัทเขา เขาจึงใช้วิธีแก้แค้นโดยการปล้นเพศสัมพันธ์ “มือแข็งราวคีมเหล็กบีบลงบนกรามบอบบาง เพื่อไม่ให้ดาราภรต่อต้านการชั่งชั่งเอาความหอมหวานได้ ร่วงใหญ่กุดทับร่างเล็กยากที่จะดิ้นหลุด มือใหญ่แข็งกร้าวตะปบเนินอกอ้อมอย่างไม่ปราณี เน้นคลึงอกอ้อมอย่างหนักมือ” (หน้า 62) การกระทำดังกล่าวชี้ให้เห็นภาพความรุนแรงที่เกิดขึ้นและได้มีการบรรยายถึงมือที่มีความแข็งแรงรูปร่างใหญ่ ที่ส่งผลให้ฝ่ายหญิงไม่สามารถต้าน

แรงได้ ความเจ็บปวดที่เกิดขึ้นเห็นได้จากคำพูดของ ดาราภรที่ว่า “นรกแท้” (หน้า 62) ทั้งนี้เนื่องจาก ดาราภรเป็นหญิงที่ไม่เคยผ่านมือชายมาก่อนทำให้ ความเจ็บปวดที่เกิดขึ้นมากคุณทวี เรื่อง *บุพเพสหาย สวาท* ก็เช่นกัน ตอนที่ วิกเตอร์ แพตเทรียต จับตัว ฌมพฐไปและข่มขืนเธอทั้งที่เธอยังไม่พ้นจากยาสลบ อย่างเต็มที่ “มือใหญ่ตะปบลงบนเนินหน้าอกขนาด กะทัดรัดเต็มแรง” กิริยาที่ใช้ คำว่าตะปบนั้นทำให้ รู้ถึงความรุนแรงที่เกิดขึ้น ดังนั้นอาจพิจารณาได้ ว่าการสร้างร่างกายตัวละครชายที่กำยำและตัว ละครหญิงรูปร่างเล็กส่งผลต่อเพศสัมพันธ์ และการ แสดงบทบาทความเป็นชายยืนยันวาทกรรมที่ต้อง ปกป้องคุ้มครองตัวละครหญิงได้อีกด้วย ตามความ เชื่อของสังคมที่ว่า ผู้ชายเป็นผู้นำและสามารถที่จะ ปกป้องคุ้มครองเพศที่อ่อนแอกว่าได้ หากยึดความ เชื่อที่สังคมมีร่วมกันเช่นนี้ก็สอดคล้องกับวรรณกรรม 18+ ที่ศึกษา พบว่าตัวละครเอกที่แข็งแรงสามารถ ปกป้องตัวละครหญิงจากเหตุการณ์ร้ายแรงได้ เช่น เรื่อง *หลุมพรางน้ำผึ้ง* ตอนที่คนร้ายเข้ามาทำร้าย อวิสดากับแม่ของเธอที่บ้าน ทีโมที แวนเนอร์ ได้ช่วย ชีวิตเธอกับแม่ไว้ ด้วยการเอาร่างกายอันสูงใหญ่ เข้าบังกระสุน กระสุนโดนที่หัวไหล่เขา แต่เขาไม่ได้ แสดงความเจ็บปวดออกมาและตอบโต้คนร้ายอย่าง อัจฉริยะ จนในที่สุดคนร้ายถอยไป ในเรื่อง *จอมใจ ซาตานเถื่อน* ก็เช่นกัน นายหัวตะวันได้กระโดดน้ำลง ไปช่วยปานน้ำผึ้งเมื่อเธอตกน้ำ “ตะวันคว้าร่างบาง เอาไว้อย่างยากลำบากเพราะน้ำที่ไหลเชี่ยวกราก นี้ถ้าเขาไม่ใช่คนร่างใหญ่ แข็งแรงและว่ายน้ำแข็ง คงจะต้องจมกันไปทั้งคู่” (หน้า 154) ข้อความข้างต้น พิจารณาได้ว่าร่างกายกำยำสูงใหญ่นั้นสามารถที่จะ ปกป้องเพศที่อ่อนแอกว่าได้ เช่นเดียวกับเรื่อง *บุพเพ สวาท* ตอนที่วิกเตอร์ แพตเทรียต นัดพบประจิม

ที่บ้านพักต่างจังหวัดเพื่อหวังที่จะจัดการกับเหตุผล ที่ประจิมโกงเงินบริษัทและสั่งคนให้ปิดปากฌมพฐ ประจิมมาถึงก่อนที่ฌมพฐจะมา ประจิมจึงได้ โอกาสจับฌมพฐเป็นตัวประกัน เมื่อจับตัวเธอแล้ว วิกเตอร์ไม่ยอมจึงโดนคนของประจิมยิงโดนแขนขวา แม้ว่าเขาจะโดนยิงเขาก็ไม่ยอมแพ้และเข้าไปต่อสู้ กับประจิมตัวต่อตัว “พลัก! พลัก! หมัดของประจิม พลาดเป้าอย่างน่าโมโห เสียงท่อนแขนปะทะกันดัง ก้องห้องโถง แสนสั้นสะเทือนทำให้คนเพิ่งลงจากรถ สะท้อนไปทั่วห้อง เขามีความสูงน้อยกว่าวิกเตอร์หลาย เซนติเมตร ความแข็งแรงของร่างกายก็น้อยกว่า เวลาเกือบสิบปีที่ไม่ได้เจอกัน วิกเตอร์เปลี่ยนแปลง ไปในทางที่ดีขึ้น ทางด้านสรีระและฐานะทางการเงิน แตกต่างจากประจิมที่เสื่อมถอยลงไปทุกด้าน” (หน้า 168) ข้อความข้างต้นชี้ให้เห็นว่าร่างกายนั้น เป็นส่วนสำคัญในการต่อสู้อย่างเห็นได้ชัด ประจิมมี ส่วนสูงน้อยกว่าหลายเซนติเมตร และความแข็งแรง ที่น้อยกว่านั้นไม่สามารถทำให้เขาเอาชนะวิกเตอร์ ได้ เหตุการณ์ในตอนนี้อีกวิกเตอร์จึงสามารถปกป้อง ฌมพฐได้ เพราะประจิมไม่สามารถสู้ชนะร่างกายอัน สูงใหญ่ของวิกเตอร์ได้ ร่างกายจึงเป็นส่วนหนึ่งที่จะ สามารถปกป้องคนรักของตัวละครชายได้

จากการวิเคราะห์ข้างต้นสามารถสรุปได้ว่าการ สร้างร่างกายโดยใช้ชายตะวันตกหรือลูกครึ่งฝรั่ง ใน วรรณกรรม 18+ ที่ศึกษานั้น ส่งผลต่อเพศสัมพันธ์ ที่ค่อนข้างรุนแรง และยังส่งผลต่อความสามารถใน การปกป้อง คุ้มครองตัวละครหญิงตามวาทกรรม ความเป็นชาย กล่าวคือ ร่างกายที่สูงใหญ่กำยำนั้น เป็นส่วนหนึ่งที่จะสามารถปกป้องตัวละครหญิงจาก อันตรายได้ตามความคาดหวังของสังคมปิตาธิปไตย

ร่างกายหญิงไทย

วรรณกรรม 18+ ที่ศึกษาพบว่าตัวละครเอกฝ่ายหญิงจะสร้างโดยการใช้หญิงไทยทุกเรื่อง แต่ละเรื่องจะมีลักษณะแตกต่างกันออกไป รูปร่างของตัวละครหญิงที่ศึกษาทุกเรื่องเป็นเรือนร่างที่ปลูกเร้าความต้องการทางเพศของตัวละครชายทั้งสิ้น

ผู้ศึกษาพบว่าวรรณกรรมที่ศึกษาทั้ง 5 เรื่อง ไม่เพียงแต่บรรยายรูปร่างภายนอกของตัวละครหญิงเท่านั้น แต่ยังอธิบายถึงสัดส่วนที่เสื่อผ้าปกปิดด้วยการอธิบายสัดส่วนนี้ส่วนใหญ่จะอธิบายขณะตัวละครกำลังมีเพศสัมพันธ์ เช่นเรื่อง *บุพเพสาวยสวาท* ตอนที่วิกเตอร์ แพตเทรียต จับตัวฉมพญูไป และกำลังจะลวนลามเธอทั้งที่เธอยังไม่ได้สติจากยาสลบ “ดวงหน้าเล็กเรียกรูปไข่มีแก้มอ้มกลมขาวผ่องราวแก้มของเด็กยังไม่โต ร่างเล็กก็เบาผอมราวกับว่าบนโครงกระดูกเล็กบอบบางไร้เนื้อหุ้ม เขาก็ม้วนหน้าลงไปจนชิดใบหน้าที่ซบอยู่บนหมอน” (หน้า 24) ส่วนนี้เป็นเพียงการบรรยายรูปร่างภายนอกของตัวละคร เมื่อตัวละครชายลวนลามเธอจนไปถึงขั้นถอดเสื่อผ้าออกหมดก็จะมีกรบรรยายเรือนร่างของตัวละครหญิงด้วย “มือใหญ่ตะปบหน้าอกขนาดกระทัดรัดดูได้หน้าท้องแบบราบอย่างหน้ามือ ไล่ต่ำลงบนสะโพกกลมมนชวนหลงใหล” (หน้า 36) ข้อความดังกล่าวเห็นได้ว่านอกจากนักเขียนจะบอกรูปร่างภายนอกแล้วยังบรรยายรูปร่างส่วนที่เสื่อผ้าปกปิดด้วย หากแต่การบรรยายดังกล่าวเกิดขึ้นพร้อมกับเพศสัมพันธ์ ในเรื่องหลุมพรางน้ำผึ้งก็เป็นไปในการทำงานเดียวกัน จะมีการบรรยายลักษณะรูปร่างภายนอกก่อน ตอนที่ อวิธดา ได้ไปพักร้อนที่จังหวัดภูเก็ต เธอได้ลงว่ายน้ำทะเล “ผิวขาวผ่องกลายเป็นสีแดงระเรื่อเพราะโดนแสงแดดโลมได้ ขาเรียวยาว

ยาวกว่าเดิมเพราะบิกินีคว้านสูง ทรวงอกอวบอิมล์ันออกมานอกผ้าขึ้นสามเหลี่ยม” (หน้า 9) เมื่อบรรยายรูปร่างภายนอกของเธอแล้ว หลังจากที่เขาเข้าไปห้องมืด และถูกทิโมที แวร์เนอร์ จับตัวไว้ เขาจึงลวนลามเธอ

“มือใหญ่ตะปบลงบนก้นเนื้ออวบยุ่นเต็มแรง ความเต็มไม่เต็มมือของสะโพกขาวนูนเนื้อ” (หน้า 25)

การสร้างร่างกายของตัวละครหญิงที่ใช้หญิงไทยเป็นมาตรฐานนั้น ผู้ศึกษาพบว่าลักษณะการบรรยายรูปร่างของตัวละครจะเริ่มจากรูปร่างภายนอกก่อนแล้วค่อยไปสู่เรือนร่างภายในอีกครั้งขณะมีเพศสัมพันธ์ของตัวละคร การสร้างร่างกายที่ให้หญิงไทยเป็นตัวแทนนั้น ทั้ง 5 เรื่องที่ศึกษา มีการสร้างรูปร่างและเรือนร่างอย่างชวนมอง ยั่วยวนความต้องการทางเพศของบุรุษเพศได้เป็นอย่างดี และการสร้างตัวละครหญิงโดยใช้หญิงไทยนั้นทำให้ตัวละครชายโดดเด่นมากยิ่งขึ้นเนื่องจากตัวละครหญิงมีรูปร่างเล็กแบบคนเอเชียและรูปร่างที่เข้ายวนผลักดันให้ตัวละครชายมีพฤติกรรมทางเพศ จึงส่งผลต่อภาพลักษณ์อย่างมีนัยสำคัญ

การวิเคราะห์ข้างต้นสรุปได้ว่าการสร้างตัวละครชายโดยการใช้ชาวตะวันตกนั้นเป็นภาพลักษณ์ของตัวละครที่เป็นเอกลักษณ์ที่พบในวรรณกรรม 18+ ที่ศึกษาการสร้างร่างกายดังกล่าวส่งผลต่อลักษณะเพศสัมพันธ์ที่ค่อนข้างจะรุนแรง และการสร้างร่างกายที่สูงใหญ่กำยำนี้เองส่งผลต่อความสามารถในการปกป้องคนที่ตัวละครชายรัก และต้องการมาเป็นภรรยาในตอนท้ายที่สุด

การสร้างตัวละครหญิงนั้นจะอธิบายทั้งภายนอก

และภายใต้เสื้อผ้า การสร้างร่างกายของตัวละครหญิงนอกจากสามารถกระตุ้นอารมณ์ทางเพศของตัวละครชายได้เป็นอย่างดีแล้วยังเปิดโอกาสให้ฝ่ายชายสามารถแสดงบทบาทผู้ปกป้องคุ้มครองตามวาทกรรมของสังคมชายเป็นใหญ่หรือสังคมปิตาธิปไตยได้ด้วย ด้วยเหตุนี้การสร้างตัวละครหญิงจึงเป็นองค์ประกอบหนึ่งที่ทำให้ตัวละครชายแสดงภาพลักษณ์ของตนเด่นขึ้น

ความสัมพันธ์ระหว่างเพศสัมพันธ์ ความรัก ร่างกาย: ภาพลักษณ์ตัวละครชายในวรรณกรรม 18+

ผลการศึกษาพบว่า เพศสัมพันธ์ ความรัก ร่างกาย มีความสัมพันธ์กันอย่างมีลำดับขั้นตอน มีกระบวนการเกิดขึ้นก่อนหลัง กล่าวคือ เพศสัมพันธ์ จะเกิดขึ้นเป็นลำดับแรก โดยการวางกระบวนการเกิดเพศสัมพันธ์ด้วยความโกรธแค้นของตัวละครชาย เมื่อตัวละครโกรธแค้นนั้นเพศสัมพันธ์จึงเป็นพฤติกรรมการระบายออกของตัวละครชาย ลักษณะเพศสัมพันธ์ที่เกิดขึ้นในวรรณกรรม 18+ ที่ศึกษาจึง

เป็นไปในลักษณะที่ค่อนข้างรุนแรง หนักหน่วง และตอบสนองความต้องการของตัวละครชายแต่ฝ่ายเดียว

เมื่อเกิดเพศสัมพันธ์แล้วก็จะเกิดความรักตามมา โดยที่ตัวละครชายจะแสดงความรักแบบดิบเถื่อน กล่าวคือตัวละครชายไม่สามารถแสดงความรักแบบผู้ชายในจินตนาการหรือการรับรู้โดยทั่วไปได้ ส่งผลให้ความรักที่เกิดขึ้นนั้นมาคู่กับการครอบครองตัวละครหญิงด้วย เหตุผลที่ตัวละครไม่สามารถแสดงความรักในแบบคนปกติได้ขึ้นอยู่กับภูมิหลังของตัวละครที่ไม่เคยรักใคร่มาก่อน ขาดประสบการณ์เรื่องความรัก ภูมิหลังของตัวละครชายจึงส่งผลต่อการแสดงความรักอย่างมีนัยสำคัญ

การสร้างร่างกายในวรรณกรรม 18+ ที่ศึกษาจะสร้างให้ตัวละครชายเป็นชาวตะวันตกที่มีร่างกายสูงใหญ่กำยำ และใช้มาตรฐานหญิงไทยเป็นตัวละครหญิง ซึ่งส่งผลต่อลักษณะของเพศสัมพันธ์ที่เกิดขึ้น และยังเปิดโอกาสให้ฝ่ายชายสามารถแสดงบทบาทผู้ปกป้องคุ้มครองตามวาทกรรมของสังคมชายเป็นใหญ่หรือสังคมปิตาธิปไตยได้ด้วย ■

เอกสารอ้างอิง

- ไชย ณ พล. 2535. **จิตวิทยาแห่งความรัก การเลือกคู่และการอยู่คนเดียว**. กรุงเทพฯ: ศูนย์หนังสือคุณค่าธรรมมาธิปไตย.
- ดวงมณ จิตรจำนงค์. 2556. **วรรณคดีวิจารณ์เบื้องต้น**. กรุงเทพฯ: ประพันธ์สาส์น.
- นิธิ เอียวศรีวงศ์. 2545. **ว่าด้วยเพศ**. กรุงเทพฯ: มติชน.
- ประพันธ์ จาตุรพันธ์. 2515. **กำเนิดมนุษย์**. กรุงเทพฯ: ผลิตวิทยา.
- ปิ่นแก้ว เหลืองอร่ามศรี. 2554. "รักโรแมนติกในมุมมองสังคมวิทยาและมานุษยวิทยา", **สังคมศาสตร์ฉบับความรัก**. เชียงใหม่: วนิตการพิมพ์.
- มานพ คณะโต. 2541. **พฤติกรรมทางเพศ**. กรุงเทพฯ: สำนักพัฒนาวิชาการแพทยกระทรวงสาธารณสุข.
- เสนาะ เจริญพร. 2548. **ผู้หญิงกับสังคมในวรรณกรรมไทยยุคทองสมัย**. กรุงเทพฯ: มติชน.
- อบรม สนิทपाल. มปป. **รวมทฤษฎีจิตวิทยา**. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.

